

Upíři z Pohořelce zajímají i osmdesátileté

Doslova středem kulturního a společenského života je na Pohořelci pobočka městské knihovny, kterou Městská část Praha 1 opakovaně zachránila před zrušením. Díky finanční injekci ani letos lidé o svoji oblíbenou knihovnu neprijdou. O představení pobočky jsme požádali její vedoucí Evu Součkovou.

Odkdy se v těchto prostorách nachází knihovna?

Vznikla tu už v roce 1905, byla to úplně první pobočka veřejné královské obecní knihovny, původně byla v přízemí, sloužila jen jako čítárna. Postupem času byla přestěhována sem nahoru a stala se z ní knihovna se vším všudy.

Je to velmi ojedinelé místo, charakteristické tím, že tu lidé bydlí několik generací. Když jsem sem v roce 2003 přišla, tak se rychle v okolí rozneslo, že tu mají novou knihovnici. Připadala jsem si jako za časů Jana Nerudy nebo jako třeba někde v jižních Čechách, odkud pocházím... Lidé tu mají k sobě stále blízko.

Možná je to tím, že vy jste „obyčejnou“ knihovnu posunula někam dál.

Lidé tady nacházejí i jiné možnosti pro využití volného času...

Ano, pořádáme tu výstavy, přednášky, divadelní představení, besedy, autorská čtení... Nechtěla jsem, aby knihovna sloužila jen k půjčování knížek. Zvláště když v nejbližším okolí nic podobného není.

Ze začátku se tu dělaly jen výstavy pro děti, teď už jsou tu výstavy pro všechny, včetně výstavy například loni spojené s módní přehlídkou... Vystavují tady lidé obrazy i fotografie ze všech koutů naší země. První středu v měsíci výstavy většinou začínají vernisáží, poslední středu v měsíci končí. Teď například je tu ale výstava fotografií z Laosu, která pokračuje už druhý měsíc. Lidem se moc líbí, tak jsme ji prodloužili.

Většina podobných zařízení si v současnosti stěžuje na nezájem, na malou účast, jak to, že vy ten problém nemáte?

Naše knihovna je takové informační centrum, pro každého, kdo sem zavítá. Někdy to

Vedoucí pobočky Eva Součková ve svém království...

jsou i cizinci, kteří ze zvědavosti nahlédnou, jestli máme třeba knihy autorů země, odkud pocházejí. Chodí sem i lidé, aby poseděli u internetu. Ti jsou ale úplně jiní než pravidelní návštěvníci, poznám je. Opakovaně většinou nepřicházejí. Ale pravidelně sem chodí lidé z okolí, ti tady bydlí totiž mnohdy víc než padesát let, jsou sem za ta léta zvyklí chodit a myslím, že sem chodí skutečně rádi. I když – poté, co se sem instalovaly počítače, měli někteří obavy, že teď už to bude úplně jiná knihovna, které nebudou rozumět, a zpočátku se sem báli přijít.

Znamená to, že sem chodí spíš starší generace čtenářů?

To ne zcela. Je fakt, že místo má svoji tradici, nic podobného v okolí ani není. Na Pohořelci působí například Červený kříž, který tu založila Alice Masaryková, a v něm je většina čtenářů, co k nám chodí, zapojena. Ti jsou většinou hodně aktivní. Chodí sem třeba ale i lidé z prezidentské kanceláře, děti